

Štvrtok 10. týždňa v Cezročnom období: cez odpustenie k láske

Komentár na štvrtok 10. týždňa v Cezročnom období. „Nechaj svoj dar tam pred oltárom a choď sa najprv zmieriť so svojím bratom“. Odpustenie vedie k zmiereniu, k schopnosti vidieť druhých láskyplným pohľadom Krista.

Evanjelium (Mt 5, 20-26)

Ježiš povedal svojim učeníkom:

„Ak vaša spravodlivosť nebude väčšia ako spravodlivosť zákonníkov a farizejov, nevojdete do nebeského kráľovstva. Počuli ste, že otcom bolo povedané: *„Nezabiješ!“* Kto by teda zabil, pôjde pred súd. No ja vám hovorím: Pred súd pôjde každý, kto sa na svojho brata hnevá. Kto svojmu bratovi povie: *„Hlupák,“* pôjde pred veľradu. A kto mu povie: *„Ty bohapustý blázon,“* pôjde do pekelného ohňa. Keď teda prinášaš dar na oltár a tam si spomenieš, že tvoj brat má niečo proti tebe, nechaj svoj dar tam pred oltárom a choď sa najprv zmieriť so svojím bratom; až potom príd' a obetuj svoj dar. Pokonaj sa včas so svojím protivníkom, kým si s ním na ceste, aby ťa protivník nevydal sudcovi a sudca strážnikovi a aby ťa neuvrhli do väzenia. Veru, hovorím ti: Nevyjdeš odtiaľ, kým nezaplatíš do ostatného haliera.“

Komentár

Ježiš Kristus pokračuje v odhaľovaní svojho učenia na vrchu blahoslavenstiev. Učeníci sú pri jeho nohách. A množstvo ľudí zo všetkých spoločenských vrstiev ho počúva bez toho, aby im uniklo jediné slovo.

Otvára im celý horizont života, životodarný horizont.

A preto im hovorí o odpustení. Nemá zmysel stáť pred Bohom, ak sa človek najprv nezmieril so svojím bratom.

Vyjsť mu v ústrety s gestom zmierenia, vyjsť mu v ústrety, mať milosrdné srdce, ktoré vidí ďalej ako previnenie toho druhého, je podmienkou uctievania Boha.

Každé previnenie medzi ľuďmi je totiž previnením voči Bohu. Je to spôsob, ako Bohu povedať: „Tento človek predo mnou (manžel, manželka, brat, priateľ, spolupracovník, sused, nech je to

ktokoľvek) nie je dobrý, nie je pre mňa darom. Urobil si chybu, keď si ho stvoril a umiestnil v mojom živote“.

Urážku možno prekonať len odpustením. Odpustenie však nie je o zabudnutí, o ignorovaní toho, čo sa stalo. Urážku treba napraviť, vyliečiť. Je to totiž rana spôsobená vo vlastnom srdci a v srdciach druhých.

Odpustenie vedie k zmiereniu, k obnove narušeného vzťahu. K schopnosti znovu sa pozrieť do očí druhého človeka a v tomto pohľade ho pretvoriť. Keď odpúšťame, dávame mu možnosť znovu sa narodiť, obnoviť ho, vrátiť mu jeho stratenú originalitu. Hovoríme: „Táto nešikovnosť, táto urážka ťa nezosobňuje. Si pre mňa Božím darom a ja ťa chcem obnoviť svojím odpustením“.

Odpustenie sa tak stáva činom, ktorý vzdáva Bohu slávu a chválu.

Odpustenie však možno dosiahnuť len prostredníctvom spoločenstva s tým, ktorý znášal naše viny a úplne a radikálne nám odpustil. Benedikt XVI zdôrazňuje, že odpustenie je kristologickou modlitbou:

„Pripomína nám Toho, ktorý za odpustenie zaplatil cenu zostúpenia do útrap ľudskej existencie a smrti na kríži“.

Iba v Ježišovi Kristovi sme schopní odpúšťať, a tak v každodennom živote vzdávať Bohu úctu.

Prostredníctvom odpustenia vstupujeme do Božej lásky.

Luis Cruz // StockPlanets - Getty Images Signature